

DE KOSMOS

GETALLENMYSTIEK

28 juni 1957

Goedenavond vrienden,

Aan het begin van deze bijeenkomst moet ik u erop wijzen dat wij, sprekers van deze Orde, helaas niet alwetend of onfeilbaar zijn. Toch doen wij ons best om alles zo juist mogelijk te zeggen. Als u nu zelfstandig blijft nadenken en een klein beetje kritisch denken blijft, dan kunt u ons misschien nog wijzen op de fouten, die wij nog zouden maken.

DE KOSMOS

Er is ontzettend veel gedacht over de kosmos, over de grote wereld. Nu zou ik daarover een paar gedachten willen brengen. Niet technisch of zwaar, maar toch een paar gedachten.

Wanneer u op een zonnige dag (een heldere nacht; Red.) naar boven kijkt, ziet u een oneindigheid van sterren; met een kijker zie je er nog veel en veel meer, tot het lijkt, of een deken vol met zilveren lovertjes ergens rond de aarde is geknoopt. Dan vraag je je wel eens af, waarom dit alles? Wat betekent het? Ik kan mij zo voorstellen, dat die vraag moeilijk beantwoord wordt. Je weet uiteindelijk niet eens precies, wat er is. Zeker, de astrologen hebben het u verteld, dat het zonnen zijn. Zij vertellen u zelfs, welke elementen er voorkomen. Dat zegt u zo weinig, het is zo ver weg.

Daarom zou ik dan van mijn kant dat alles willen bekijken in die kosmos. Ik zie niet, zoals u, een wereld vol met allerhand zilveren sterretjes. Dan zie ik geen dansende en trillende planeten, dan zie ik zelfs niet een fluwelen diepte, waar ergens ver, achter de laatste sterren de oneindigheid als een soort vraagteken op een sterrennevel staan.

Dan zie ik een besloten ruimte, vol met kracht. Wij spreken erover als Licht of lichtende Kracht. Zo ziet u het niet. Licht op een wijze die stoffelijk haast niet te vertellen is, met duizenden en duizenden verschillende schakeringen en daarin stemmen. Als mens hoor je dat zo gauw niet. Maar wanneer je overgaat, dan word je dat steeds duidelijker. Al die sterren, al die werelden, al die sterrenniveaus hebben allemaal een stem. U denkt misschien: wat wordt het dan een roezemoezig gepraat? Neen. Wij kennen allemaal de melodie van de sferen, daar hebben wij al zoveel over gehoord. Over de harmonie van de oneindigheid. Welnu, al die klanken samen doen denken aan één majestueus muziekstuk. Het is een harmonie, waarin zelfs de dissonanten een vaste betekenis hebben en op sommige momenten horen wij een zuivere tegenmelodie, die - een ogenblik de eerste overwinnende, de eigenlijke motieven overwinnende - toch weer terugtrekt en met een boeiende kracht a.h.w. onderstreept de leidende gedachte van het kosmisch bestel. Als je die ruimte zo beleeft, dan krijgt zij zin voor je, omdat zij a.h.w. een persoonlijkheid is, of misschien een kunstwerk.

Dan denk je na en je vraagt je je af, wat is eigenlijk mijn wereld? Hoe kan ik, temidden van dit grote geheel bestaan en leven en toch nog betekenis hebben? Dan denk je na en je zoekt diep in je zelf, of er niet ergens een verborgen waarheid ligt, waardoor je toch de sleutel kunt vinden tot dit kunstwerk, waardoor je het kunt begrijpen en niet alleen maar ondergaan. De gedachten, die dan komen, zullen bij iedereen wel verschillend zijn. Maar ook bij ons denk je. En wanneer wij dan zo die gedachten uitwisselen, dan krijg je toch wel een paar denkbeelden die vanuit onze kant bepalend zijn.

De kosmos is eigenlijk een verzameling van allerhand werelden. In één groot geheel. Het is een mozaïek, wonderlijk en kunstzinnig tezamen gevoegd, maar gelijktijdig is elk deeltje van dat mozaïek een wereld op zichzelf. Wij kunnen niet zeggen, dat hier de ene wereld begint en dat daar de andere ophoudt. Want dezelfde tint, die hier voorkomt, zien wij, na vele andere reeksen van schakeringen, plotseling precies gelijk dáár weer voorkomen. Het lijkt, of dat de werelden, zoals uw wereld bv., vele malen voorkomt. Niet op de zelfde plaats, mogelijk in tijd en ruimte geheel verschillend en toch gelijk. Dan denk je: de Schepper, de vreemde Kracht, die dat kunstwerk

heeft geschapen, die heeft in het begin toch wel neergelegd hierin Zijn eigen denkwijze en zienswijze. Dat moet ik toch wel accepteren, anders heeft het geen zin. En Hij heeft op veel plaatsen gelijke mogelijkheden en gelijke werelden geschapen. Dat is belangrijk. Gelijke mogelijkheden en gelijke werelden, overal. Niet zo maar eens eventjes: hier hebben wij nu een wereldje, dat is eenmalig geschapen, dat komt nooit meer terug. Verdwijnt het in de tijd? Neen. Hier een wereld, die daar weer oprijst. Hier een toestand, die daar weer volkomen gelijk herhaald wordt. Soms doet het mij denken aan een slagwerk of een pauk, die achter een grote melodie, voortdurend scanderend aangeeft de maat.

En dan denk je zo: dat grote Al, waarin wij leven, kent melodieën, schoner dan wij ze ooit zouden kunnen uitzingen en zullen kunnen geven. Wij kunnen ze aanhoren, maar onze taak is een andere. Wij zijn a.h.w. het ritme van het leven, het bewustzijn van de mensen betekent in de kosmos onderstreping van de maat, de indeling. De melodie zingt ze niet. Als je dat de eerste keer voor jezelf hebt vastgesteld, dan krijg je van binnen een beetje een treurig gevoel. Dan zeg je, waarom kan ik dan niet zingen met de engelen? Waarom is het mij dan niet gegeven om in die wonderbare melodieën mee te klinken en met alleen maar met een doffe paukenslag a.h.w. telken male de melodie af te kappen en een nieuw begin aan te geven? Vergeet één ding niet: zelfs in de aardse muziek krijgen wij - muzikaal gezien - een apotheose. Dan groeit de melodie uit alle instrumenten, alle varianten klinken naar elkaar toe, omranken elkaar en worden één machtig eindakkoord. Maar het eindakkoord zou niet volmaakt zijn, als dan niet plotseling de dreun van de pauken als een zwellend onweer nadruk zou geven. Dit is de voltooiing. Dan krijg je weer een beetje moed in het leven. Dan begin je ook te begrijpen, waarom je steeds weer met herhalingen in je leven wordt geconfronteerd.

Een mens meent vaak, dat hij iets maar één keer kan doen. Dat is niet waar. Hij herhaalt steeds weer dezelfde oude dingen, op een andere manier misschien, in andere verhoudingen en samenhang, zoals de pauk niet steeds dezelfde instrumenten onderstreept, zoals zij niet steeds in hetzelfde akkoord meeklinkt, maar wel regelmatig zichzelf zijnde, terugkeert, slag na slag. Het leven herhaalt zich steeds. De kosmos is een kunstwerk, waarin de herhaling noodzakelijk was. Ik weet, dat sommige wetenschappelijk geschoolde mensen wel eens geglimlacht hebben, wanneer er gesproken werd over werelden, die waren, voordat deze begon, en over die mensheid, die op die andere werelden heeft geleefd. Zij glimlachen, wanneer wij spreken over een Atlantis en een beschaving, die veel aan de uwe doet denken in menig opzicht. Maar zij begrijpen het niet. Zij begrijpen niet, hoe de herhaling blijft. De kosmos is voor ons het wonderbare werk, waarin wij zelf voortdurend alleen de nadruk geven. Bewustzijn is de nadrukkelijke onderstreping van hetgeen God uit Zichzelf geeft.

Ik weet niet, of u die gedachte interessant vindt. Ik had misschien schokkender dingen kunnen zeggen. Maar wanneer u zich de moeite nu eens getroost om het eens praktisch na te gaan. Wanneer u nu eens werkelijk met ons samen wilt denken erover, dan geloof ik, dat u de betekenis toch zult zien. Zegt men niet, dat het mensenleven in cycli van zeven jaar verloopt? Laat men u niet zien, hoe steeds weer dezelfde invloeden terugkeren? Zoals de volle maan.

Vertelt men u niet steeds weer, hoe met vaststelbare tussenpozen in de geschiedenis gelijksoortige verschijnselen op aarde zich kenbaar maakten? Ritmiek is er niet voor niets. En dat ritme kan niet alleen ritme zijn van deze wereld of van deze mensheid. Het moet een deel zijn van de kosmos. En wanneer het zo in het grote geheel is, dan moet het in uw eigen leven precies hetzelfde zijn.

Uw bewustzijn ondergaat voortdurend een zekere schok. Soms vind je een geloof, soms vind je nieuwe gedachten, een andere keer veranderen je stoffelijke omstandigheden. Maar die schok in je leven blijft. Elke keer wordt je er weer mee geconfronteerd. Dan sta je er tegenover.

Dan vraag je je af, hoe komt dat nu, dat juist nu mij dit gebeurt? De één voelt zich geroepen om priester te worden, de ander doet een ontdekking, die een hele beschaving kan vernietigen, of verbeteren. Ieder heeft zo zijn eigen grote momenten. Als hij terugdenkt, dan zal hij zien, dat die momenten steeds in het leven zijn geweest, vaste tijden, met vaste pauzen.

Bij u en bij iedereen. Trek daar nu eens een conclusie uit, vrienden. Zoals in de kosmos de ritmen, die uit bewustzijn geboren worden, elke keer weer de nadruk leggen op de voltooiing van een bepaald deel van de scheppende arbeid. Zoals in het kosmisch mozaïek een bepaalde kleur een voortdurende onderstreping is van het spel van de edelere en schonere kleuren. Zo is in uw leven een bepaalde invloed te vinden, die telkenmale weer op de voorgrond komt. Bij de één heet het ziekte, bij de ander zorg. Bij de derde vreugde, bij de vierde zelfvergetelheid. Maar het is er, vrienden. Het is er en het blijft er. Je ontkomt er niet aan. Ieder van u heeft een bepaalde tendens

in zijn leven. Eén bepaald ritme, dat voortdurend dezelfde invloed in het leven weer op de voorgrond stelt. Een ritme waarvan u zich niet kan bevrijden. Een ritme, dat u geestelijk uit uw wezen niet kunt bannen. Een ritme, waar uw bewustzijn zich boven kan verheffen, dat geef ik gaarne toe, maar toch steeds een terugkerend verschijnsel. Denk dan eens verder na. Probeer nu de consequenties van wat ik hier zeg eens eventjes goed te doordenken. Als u terugdenkt in het verleden, dan ziet u, hoe bepaalde invloeden steeds weer van het begin af aan in uw leven doorgewerkt hebben. Die invloeden gaan verder, of u wilt of niet, die invloeden komen weer naar voren en weer en weer. En u kunt die invloed kennen. Het werk van de kosmos, de kosmische kracht, die weerspiegelt in uw wezen, is kenbaar voor u. Nu spreek ik helemaal niet over astrologie of zoiets. Ik spreek over datgene, wat u van binnen draagt, uw eigen hart, uw eigen wezen.

De consequentie hiervan is dat, - wanneer u goed nadenkt, wanneer u voor uzelf weet uit te vinden, welke invloed periodiek in uw leven terugkeert, wat steeds weer de aanstoot is geweest voor een nieuwe fase van beleving en van ontwikkeling, - dan weet u ook, wanneer de volgende ontwikkeling plaats zal vinden. Dan weet u ook, wanneer de volgende mogelijkheden zich openbaren. Dan weet u, dat die mogelijkheid bewust en gericht gebruikt kan worden.

Voorbeeld, als je aan een grote autoweg staat, dan staan er nog wel eens van die mensen zo te wenken, dat zij mee willen rijden. Stel je nu eens voor, dat je daar zult staan. Je hebt een reisdoel. Ieder mens heeft zijn ideaal, zijn denkbeelden en zijn verlangens. Nu kun je natuurlijk zo langs die weg blijven staan, misschien wel uren. Maar die wagen, die zoëven iemand al mee wilde nemen, is al weg. De volgende komt pas na een lange tijd. Wat zou het dan gemakkelijk zijn, als je dan op je gemak langs die weg kon gaan zitten, of desnoods die tijd zou kunnen gebruiken voor andere minder belangrijke dingen.

Dat kunt u bereiken in je eigen leven, want de regelmaat is zo groot, dat u dat waarschijnlijk op ongeveer anderhalve maand verschil vast kunt stellen. Meer variatie zit er in die periode niet. U kunt dus voorbereiden. Dan komt er een ogenblik, dat ik voor beslissingen kom te staan. Dan komt er een ogenblik, dat ik voor mijzelf met nieuwe krachten in beroering gekomen, voor mijzelf een keuze zal moeten doen, dat ik een nieuwe weg in zal moeten slaan. Als u klaar bent en u weet, wat u wilt, dan maakt u niet willekeurig van de gelegenheid gebruik, maar u kiest wel degelijk uw eigen weg in elke beïnvloeding van buitenaf.

Wat dat nog met de kosmos te maken heeft? Meer dan u denkt, veel meer.

Mijn vrienden, het bewustzijn, heb ik gezegd, is a.h.w. de pauze, die het ritme weergeeft van de melodie van de Schepping. Maar wanneer wij nu in staat zijn, ook al kunnen wij dan geen ander instrument hanteren, wanneer wij in staat zijn reeds de melodievoering van andere instrumenten te begrijpen; wanneer wij ons meester kunnen maken a.h.w. van deze andere invloeden, ze mee verwerken, dan staan wij plotseling in het bewuste scheppingswerk. Bewust scheppen. Wij scheppen mee, of wij willen of niet. Wij zijn deel van de Schepping en gelijktijdig zijn wij gedwongen de Schepping te vervullen. Hoe wij dat doen? Wij hebben enige keuze, maar dat wij het moeten doen, is zeker.

Juist omdat wij het moeten doen, is het verstandiger te begrijpen, waar dit alles heenvoert. Dan kun je weer over de kosmos gaan denken. Dan zeg je niet meer, "vanuit mijn standpunt, het hele Al is vol met sterren of met een melodie"; dan ga ik zeggen: "ik zie op een gegeven moment een soort opbouw, een soort bouwwerk, een structuur die volkomen aan mathematische wetten beantwoordt. Een symfonie, zo sterk aan structuur onderhevig als een fuga. Ik weet, dat ik daarin een bepaalde werking heb. Ik weet, dat ik in zekere zin de gelijke ben van al die hoge geesten, van al die sterren, wanneer ik maar bewust mijn invloed op het juiste ogenblik kan laten gelden, uit vrije wil, bewust en zelfstandig." Bereik je dat, dan heb je dus bewust deel in het geheel. Maar kan men zeggen, dat een paukenist geen musicus is? Kan men zeggen, dat hij niet weet, wat muziek is? Ik geloof, dat ieder van u toe zal geven, dat, al wordt dit instrument niet zo vaak gebruikt, dat hij aan de voltooiing van het geheel mee kan werken, of door een aarzeling, of door een ogenblik te vroeg, als is het maar 1/16 maat te vroeg te slaan, plotseling iets van de broze ijheid van het melodische kunstwerk kan breken. Zo zijn wij.

Een goed dirigent stelt het op prijs, als er ook achter, waar het ritme onderstreept wordt in de zware tonen, perfect wordt gemusiceerd. Als hij merkt, dat die wil aanwezig is, dan zal hij alles doen om je bewust deel te maken van het geheel.

Dan, vrienden, verandert het hele beeld voor ons van die kosmos. Ik heb u wel gezegd technisch is dit niet, maar praktisch is het wel. Het is werkelijk, het is logisch. Dan kun je daar, door je intense deelname als gelijke met de sterren beleven, - niet alleen je kleine wereld, niet dat

beperkte leven met al zijn onrust en het plotseling opvlammen van een klein beetje levensvreugde, - dan kun je grote krachten méé beleven. Dan zeg je niet, dat is onmogelijk, dat is voor mensen niet te bereiken... Een mens moet zijn leven beleven, zoals de paukenist zijn pauken moet slaan. Hij kan niet zeggen: laat mij die altviool partij spelen! Daartoe is hij niet bekwaam. Je kunt bewust deel zijn van het geheel. En daarin word je ook opgenomen door dat geheel en verheven tot de hoogte, niet van dat van de deelhebbers, maar van het geschapene. Vraagt u het maar eens aan een goed musicus, als hij speelt, aan een goede dirigent. En de tonen worden zo ijl en doorzichtig en toch met voldoende nadruk vervlochten als de tempi op elkaar volgen, zoals de componist ze heeft geconstrueerd, als dat alles tintelt en bruist, zelfs wanneer de traagheid alles overmeestert. Dan is zo'n mens zichzelf een ogenblik kwijt. Dan is hij geen beroepsmuzikant meer, dan is hij als mens boven zichzelf uit verheven, heeft geleefd in een wereld, die verder gaat, dan een concertpodium, of wat anders.

Wij hebben een goede dirigent: God. Het is het machtigste orkest, wat er bestaat. Kosmos, zingende zonnen, melodisch weerklinkende planeten, sterrennevels als een orgel op de achtergrond, daarbij ons geestelijk streven en bewustzijn. Als wij deel kunnen zijn van het geheel, dan kunnen wij onze Schepper begrijpen. Dan kunnen wij onze kracht en ons begrip daaruit putten. Dan zijn wij kosmisch bewuste mensen. Nu weet ik, dat er met kosmisch bewustzijn heel veel wordt geschermd. Het wordt heel weinig bereikt. Het ware kosmische bewustzijn is jezelf verliezen in de kosmos en toch jezelf blijven. Kosmisch bewustzijn is niet een wetenschap, begrip. Het is ook geen bekwaamheid of techniek. Kosmisch is a.h.w. de Schepping voelen als een volkomen deel van jezelf en zelf volkomen opgaan in de Schepping, En als je dan weer opkijkt als mens, je zag de sterren, dan droomde je van dingen, die ver weg waren. Maar als je zo geleefd hebt dat je het kosmisch bewustzijn hebt, dan kijk je omhoog. Dan kun je lachen tegen een zon en zeggen: broeder, onze melodie klinkt goed... Dan kun je lachen tegen een maan en zeggen: zuster, hoe wonderlijk klinken onze stemmen tesamen... Dan ruist er een boom, je spreekt met die boom en je begrijpt elkaar. Je bent van het grote geheel. Eén met alle dingen en zelfs dat is niet genoeg.

Ik zei u reeds, je kunt je de kosmos voortellen als een mozaïek, waarin één kleur steeds weer onderstrepnd voorkomt. Wanneer je dan elders die kleur weer ziet, aanvoelt, dan weet je, dat jouw wereld, dat jouw realiteit ook daar bestaat. Dan erken je misschien, voor de eerste keer, de band, die je werkelijk bindt met het leven en de Schepping. Dan spreek je misschien niet meer zoveel over leven in de sferen, maar meer over leven in de werkelijkheid. Wat maakt het uit, welke termen je gebruikt? Door de sferen kom je tot de werkelijkheid. De werkelijkheid van de kosmos, waarin God, de Meester, de Schepper is. Het wonder van de kosmos, het voltooide werk, dat herschapen wordt door de schepselen. De kosmos, de kracht, die wij in ons kunnen vinden, wanneer wij niet heel de kosmos willen zijn, maar bewust zoeken deel te zijn van die grote Kracht die rond ons bestaat.

Dan heb ik daarmee het mijne gezegd, vrienden. Ik hoop, dat ik u deze avond niet heb verveeld met mijn woorden. Als u vindt, dat u een opmerking hierover moet maken, ga dan rustig uw gang. Indien u vindt, dat ik ongelijk heb, zegt u het dan ook rustig... Is het de hitte, die u de woorden in de mond verslaat, of is het misschien de vraag: wat betekent dit eigenlijk?

Laat ik dan nog even kort zeggen, wat het betekent:

Alle leven en alle werken niet deel is van ons in de zin, dat wij er gehéél in behoren en in leven, maar dat wij deel zijn van de Schepping op bewuste wijze, dat wij naast de andere dingen bestaan, zelfstandige mens zijnde, toch tot eenheid kunnen verklinken met dit andere, wanneer wij onszelf een ogenblik kunnen verliezen. Wat meer is: wij kunnen merken, hoe steeds weerkerende invloeden in ons eigen leven, stoffelijk en geestelijk, ons voortdurend dwingen in de melodie van de grote kosmos, zodat wij, wetende, stoffelijk en geestelijk ons af kunnen stellen op haar en intenser en bewuster deel kunnen zijn van haar.

Nu vrienden, zal ik u overgeven aan de spreker van het eigen onderwerp. Mag ik danken voor uw aandacht.

Goedenavond, vrienden.

GETALLEN MYSTIEK

Goedenavond vrienden,

Ja, u weet wel: "1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, waar is de nu de rest gebleven?" Dat is ook een zekere mystiek. Dat wist u, niet? Dat bekende rijmpje geeft aan, als je het menselijke bereikt, dat je een ogenblik vraagt, waar nu de rest van de levenswaarden zijn. Nooit over nagedacht, toch is het waar.

Zeven is het getal van de geestelijk bewuste mens, maar acht, negen en tien zijn de fasen, die de mens aangeven: priesterlijk, hogepriesterlijk en voltooid, dus één met God. Die fasen zijn in de wereld niet te vinden. Vandaar dat het stoffelijke rijmpje zeker ook een mystieke achtergrond heeft en ons wijst op het feit, dat wij dus altijd weer gebonden zullen zijn aan ons eigen persoonlijk leven: het getal zeven, met alle voorgaande waarden in ons bestaan en ons van daaruit het verdere meester zullen moeten maken, daar zullen wij naar toe moeten groeien.

Het getal is een symbolische weergave van een waarde, die bij gelijkblijvend bewustzijn door het gehele Al onveranderlijk is. Als zodanig heeft het getal het voordeel universeel te zijn en voor zich de mogelijkheid te hebben, alle uitdrukkingen daarin neergelegd, overal en te allen tijden en voor iedereen verstaanbaar, - de grondregels gekend zijnde -, weer te geven. Getallenmystiek is dan ook een mensenwerk. Het is niet zo, dat elk getal op zichzelf automatisch, mystieke betekenis heeft gekregen. Maar het getal moest tot symbool worden voor een grote reeks van waarden in het menselijk leven, die van geslacht tot geslacht, van volk tot volk moest worden overgeleverd. Het resultaat is, dat wij in de getallenmystiek allereerst vaak een zeker bijgeloof vinden. Nu klinkt dat misschien vreemd, maar neem nu bv. met 13 aan tafel. Dat is wel degelijk getallenmystiek. Want het getal 13, het ongeluksgetal, geeft ook aan het getal vier, het dierlijke. Het dierlijke, dat niet mag bestaan, wanneer het getal 12 reeds bestaat, waarin de Drie-eenheid wordt weergegeven. Niet alleen een kwestie van oude gebruiken, van tafels van 12 personen, - ik heb die uitleg ook wel eens gehoord, waar dan gevochten werd tussen de gast en de laagst aanzittende, wie nu zitten mocht, wie zich met de restjes tevreden moest stellen -, maar zuiver een mystiek van het getal.

Zo vinden wij ook het getal 7 als gelukkig en kennen wij ook 7 dagen per week, 7 scheppingsdagen. Hier is het getal 7 een indeling, die erg willekeurig aandoet. Uiteindelijk, waarom heeft een week 7 dagen? Niemand kan het zeggen. Je kunt hoogstens zeggen, dat het aardig uitkomt om een jaar in te delen. Als men het met weken van 10 dagen had gedaan, dan was het ook goed geweest. Het getal 7 was het getal van de mens en wel omdat men aannam, dat de mens werd beïnvloed door 7 planeten. U moet niet vergeten, dat het een oude leer is. Zodat elk van die planeten, ook vaak Goden, een invloed hadden op de mens en de opeenvolgende perioden van beïnvloedingen tesamen een cyclus in het menselijk leven moesten uitmaken.

Verder zien wij dan het getal drie als een heilig getal, omdat alle dingen 3 zijn. U zegt het zelf ook wel: alle goede dingen zijn uit 3. Maar die uitleg is wel heel simpel. Om te komen tot een kennen van waarden moet je twee objecten hebben die je vergelijken kunt, plus het bewustzijn dat de vergelijking plaats doet vinden, dus 3 krachten. Drie krachten zijn er nodig voor elke kenbare wording, voor elke Schepping, elke realisatie. Drie punten zijn er nodig, voor elke afstandbepaling t.o.v. de hemelen enz. enz. Vandaar dat de getallenmystiek gegroeid is uit een praktische leer, waar ongetwijfeld het bijgeloof het nodige in heeft gedaan, maar waarbij toch de getalswaarde in de plaats aangaf bepaalde waarden van het normale, menselijke bestaan.

In dat normaal menselijk bestaan fungeerden verder de onbekende krachten. Zo was het getal 1 oorspronkelijk phallisch. Het gaf dus aan het mannelijk voortbrengend principe, terwijl de nul de oneindigheid aangaf, maar tevens het vrouwelijk voortbrengend principe. Werden deze beiden vereend dan kreeg men eerst een werkelijke mogelijkheid tot verdere uiting, een nieuwe schepping.

Deze getallenleer is later overgedragen op Goddelijke waarden. Met het ééngodendom kwam in de plaats van het sexueel gebonden voorstellen: de ene God. Deze werd het getal één. Zijn voltooiing in het getal 10 was dan de voltooiing van God in de mens. Maar ook dit betekent een herschepping. Een schepping van het menselijk wezen. Als resultaat daarvan een hernieuwing, het voortbrengen van de bewuste, de adept, of ingewijde. Zo kunnen wij dus bij getallenmystiek steeds weer gronden nagaan, die uit het zuiver menselijk leven de betekenis vormen, die men later in het cijfer heeft neergelegd.

Wanneer wij de cijfermystiek over het algemeen bezien, dan valt ons in de eerste plaats op, dat zij bestaat uit een betrekkelijk geringe reeks van grondwaarden, vergezeld gaande van een zeer complexe reeks van duidingen. Verder vinden wij in de getallenmystiek, dat naarmate de bewustwording en de beschaving van de mens groter worden, dus ook het kennen van zijn eigen wereld, hij ertoe overgaat om bepaalde reekswaarden aan te nemen als bv. het getal π (pi). Het eigenaardige is, dat hierin de geuite Schepping, de Scheppende God, plus de bewuste mens voorkomen. Maar wij kunnen het ook anders formuleren, dan blijkt steeds weer het getal 3 een rol mee te spelen, ook wanneer het getal op zichzelf als tiendelige breuk oneindig is. Een zeer curieus verschijnsel.

Zo is men gekomen tot een reeks berekeningen, o.a. in verband met het aardoppervlak en komen wij tot het guldengetal e.d. Waar ik echter van het eenvoudige af begonnen ben, geloof ik er goed aan te doen, het principe van de kabbalistische cijfermystiek naar voren te brengen. Wanneer in de wereld een reeks van vaste waarden bestaan, die de basis zijn voor elk verschijnsel, dan moet ik uit elk verschijnsel in zijn getallenwaarde de getallenwaarden van de basisverschijnselen terug kunnen vinden. Ik kan dus alle dingen, indien ik ze slechts als cijfer kan waarderen, herleiden tot zijn grondoorzaken. Door vergelijking van grondgetallen, kan ik dan komen tot een vaststelling van werkelijke betekenissen in de wereld.

Hier komt later, ik denk hierbij aan het Pythagorees tijdperk, ook de meetkunde bij. Ook hier hebben wij met getallenmystiek te maken, maar nu is dit een uitdrukking in meerdere afmetingen. Men erkent niet meer slechts één vlak van bestaan, maar komt tot een aantal zich kruisende vlakken. Hiervoor wordt dan de formule noodzakelijk, omdat het niet meer mogelijk is te zeggen, dat twee van het ene vlak gelijk is aan twee van het andere vlak. Je gaat dan spreken over 2a, 2b, e.d. Je gaat ze noemen als de hoeken van de eigen wereld en zo zelfs in een zekere graadbepaling hun eigen betekenis berekenen.

Zo wordt de getallenmystiek op de duur niet slechts een wereldontleding en wereldbeschrijving, maar een vaststelling van het totaal menselijk ervaren in alle voor de mens bereikbare vlakken. Voorbeeld? Wanneer ik op een bepaald punt drie krachten zie, die met elkaar in verband staan, dat kan dat eigen getal van elk van de drie krachten, dan vorm ik hieruit een driehoek, maar in zeer bijzondere verhouding. Deze driehoek in haar bijzondere verhouding projecteer ik vervolgens als pyramide. Ik krijg dan meerdere vlakken en vergelijk die vlakken t.o.v. elkaar. Nu blijkt mij, dat oorzaak en gevolg bepaald kan worden op het snijpunt van beide vlakken, waarbij de werking gelijkelijk is voor alle punten, die ik in het cijfer gevonden heb, maar gelijktijdig ook na betekenis van het cijfer, dat geïnterpreteerd moet worden.

Ik merk wel, dat het voor sommigen een beetje ingewikkeld is. Dat is niet zo belangrijk. Ik had alleen maar aan willen duiden dus, dat de getallenmystiek gebruikt kan worden om ook werkelijk concrete berekeningen te maken. Dus het vastleggen van een reeks getallen als uitdrukking van bepaalde waarden: de Schepper, de geuite Schepper, de Drie-Eenheid, de plant, het dier, de dierlijke mens, de geestelijke mens en zo gaat u verder. Dat zijn grondbeginselen, de praktijk leert ermee werken.

Dat werken gebeurt op heel veel verschillende manieren, maar op alle manieren wordt het mogelijk zekere conclusies t.o.v. oorzaak en gevolg (te trekken). De oorzaak ligt steeds in de grondwaarde van elke persoon, van elk wezen en van elke plaats, waarvan de getalswaarde wij kennen. Wij ontleden die in zijn hoofdwaarde en die hoofdwaarde wordt uitgedrukt in totaal 15 getallen. Dus niet alleen de 12 van de primitieve gedachte, maar 15, want er zitten nog andere factoren bij. Dan kan ik aan de hand van deze ontleding de getallen met elkaar vergelijken. Gelijksortige factoren, gelijk gericht, versterken elkaar, andere vallen weg. Heel eenvoudig.

Zo krijg ik dan een structuur, waarbij ik bv. een plaats kan vergelijken met personen. Een zeer interessant verschijnsel. Dan kan ik door het vergelijken van de plaats in het eigen wezen van de personen conclusies trekken omtrent zijn waarde op die plaats en de mogelijkheid van hun handelingen gedurende de tijd, dat zij zich op die plaats bevinden. Op de duur is deze wetenschap grotendeels teloor gegaan, gedeeltelijk tot een reeks bijgelovig- heden geworden, anderdeels geworden tot een vaag verklonken reeks van symbolen, die half begrepen zijn blijven bestaan. Maar gaat u nu eens kijken bij onverschillig welke esoterische groep, kortom elke groep, die een zeker ritueel en symbolisme erop na houdt. Wat vinden wij daar?

Een reeks van z.g. sterren. Vijf-, zes-, zeven-, achtpuntige en de twaalfpuntige. Dat zijn wiskundige structuren, mijn vrienden. Naarmate die structuren complexer zijn, geven zij aan een grotere reeks van vlakken of werkingen, die in het menselijk leven tot uiting komen. Als zodanig zijn zij de uitdrukking van het Goddelijk Patroon, zoals het bij de mens wordt uitgewerkt.

Hier drie kaarsen in de kandelaars. Waarom? Omdat het zo hoort? Neen. Omdat het getal drie het getal is van de geestelijke waarde. U kent de bekende Drie-Eenheid: Vader, Zoon en Geest, ook wel gezegd de scheppende, de instandhoudende krachten en bewustzijn. Wanneer u die drie daaraan toekent, dan hebt u daar het beeld drie.

Zo zult u ook vaak zien, dat men bepaalde lampen of lichten, plaatst op symbolieke tekeningen. U zult zien, hoe een zekere getallenmystiek ook verder in aanmerking wordt genomen. De Openbaring van Johannes bv. Het getal der overlevenden zou zijn 144.000, de uitverkorenen. 144.000 is echter het getal van de hogepriesterlijke mens. $1+4+4=9+0+0+0$ blijft 9. Is door de nullen plus zijn opstelling versterking, in zijn aanduiding Gods Werken op het dierlijke en voltooid zich in het dierlijke, zodat er de conclusie uit kan worden getrokken, dat dit getal een symbolisch 33-tal is, dat elke mens, die een bewustzijn van God in zich draagt en tegenover God durft te staan, dus voor God durft te treden, zal behoren tot de uitverkorenen. Een logische conclusie, want op het ogenblik, dat een wereld ondergaat, kan de geest slechts door een volledige aanvaarding van God aan een verdere reeks van incarnaties en wat dies meer zij ontkomen.

De vier ruiters van de Apocalyps, om in dezelfde stijl te blijven: waarom vier? Wat geschiedt, is niet een vernietiging van geestelijke waarde, maar van dierlijke waarde. Dat is het getal van het dier. De vier ruiters zijn de stoffelijke invloeden, die in de dierlijke wereld een beperking betekenen. Maar een boek met zeven zegelen. Waarom? Omdat 7 de geheimen van het mens-zijn zijn. Zeven n.l. de trappen, die tot de menselijke bewustwording leiden. De laatste zegel is nog niet geopend. Dus de openbaring is nog niet volledig. Anders gezegd: de mens kent niet zichzelf, maar vóór het laatste zegel gebroken is, of de Schepping voleind is, zal de mens zichzelf moeten kennen.

Wij kunnen zo willekeurig een werkje nemen en inderdaad uit de getallen een hele reeks interessante conclusies maken. Dat hebben wij te danken aan het feit, dat de achtergrond van elke getallensymboliek, elke getallenmystiek is een reële waarde door de mens als zodanig erkend en door alle eeuwen heen zo gehandhaafd. Verder een waarde, die door alle tijden een gelijksoortige interpretatie mogelijk heeft gevonden en een onveranderlijke vastlegging in de reeks van 10 getallen, ontleend aan de vingers. Want men heeft 10 vingers.

Nu gaan wij eventjes verder kijken. Die vingers staan ook in verband met de getallenmystiek. Wij hebben twee bijzondere krachten, 2 duimen. Wanneer je die duimen wegneemt, dan wordt de werkzaamheid van de hand teruggebracht tot een miniem aantal mogelijkheden. Het is juist de reversibele (opponeerbare; Red.) duim, die aan de hand zijn waarde geeft. Als ik die twee wegneem, wat blijft er dan over? Acht. Het getal van demon, die wel priester kan zijn, maar die - priester zijnde - niet voor God kan treden, hij heeft niet de bekwaamheid om zijn bewustzijn te hanteren en te manipuleren. Geven wij hem er een mogelijkheid bij, dan kan hij wel voor God treden, maar hij kan zich nog niet met God vereenzelvigen; geef ik die ook erbij, dan heb ik het getal 10.

De simpele gedachte van het tellen brengen ons onmiddellijk tot het getal 5 voor het dierlijke. Vijf is het beginpunt. Want als ik deze heb geteld, dan heb ik eigenlijk nog niet volledig de menselijke waarheid gerealiseerd. Dan moet ik verder gaan, dan moet ik de volgende hand gebruiken. Met 6 kan ik pas dierlijk mens zijn. Eenzijdig inzicht kan nooit een volledige bewustwording betekenen. Vijf, aan een hand, kan nooit een volledig gebruik van de menselijke mogelijkheden betekenen. En als zodanig is er dus geen menselijk bewustzijn.

Veel tijd heb ik niet meer, want ik moet voor de "Vragenrubriek" ook tijd over laten. Ik zal het hierbij dan besluiten. Dan blijft voor mij alleen de wens over, dat de pauze voor u een kleine verkoeling mag betekenen. En met hartelijke dank voor uw aandacht, wens ik u dan ook een zegenrijke en aangename avond toe. Goedenavond, vrienden.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden,
Vragenrubriek. Persoonlijke vragen worden niet beantwoord. Andere vragen, zover dit mogelijk is op verantwoorde wijze.

Vraag: Ik las, dat Mozes, met zijn schoonvader Jethro, de Ark des Verbonds als lab van ontploffingsmiddelen misbruikte. In Exodus 30: 28 - 38 zou een recept over een ontploffingsmiddel staan. Volgens S. Gesell zouden het brandende braambos, de Egyptische krijgswagens die omvielen, de rots die openspringt, de muren van Jericho, daar mede in verband staan.

Antwoord: Allereerst kan ik meedelen, dat door Mozes in de tent van de Ark des Verbonds tijdens de reis inderdaad enige experimenten zijn gemaakt. Maar deze waren toch niet van de geaardheid van Berthold Schwarz. Hij is dan ook niet de lucht ingevolgen. Wat betreft explosieven, - inderdaad waren in die tijd explosieven bekend - zij zijn echter niet verantwoordelijk voor de genoemde wonderen. Om kort na te gaan, het omvallen van de krijgswagens van farao was te wijten aan de bodemgesteldheid en hiermee was rekening gehouden. Men moet goed begrijpen, dat bij Mozes' uittocht verschillende woestijnstammen zich hadden aangesloten en dat dezen zeer goed wisten, op welke wijze zij een dergelijke vijand moeilijkheden konden bezorgen.

Het brandende braambos. Hier is sprake van een lichtverschijnsel, een persoonlijke beleving. Dit valt in dezelfde klasse als het verblindende licht, dat Paulus trof op zijn reis naar Damascus. Ik geloof niet, dat men aan wil nemen, dat Paulus het slachtoffer is geworden van een voortijdige buskruitontploffing.

De bron, die Mozes aanboorde, Mozes deed dit met een staf. Een staf kan ook staan voor wichelroede. Zoals u weet zijn bepaalde wateren in rotsen gebonden en soms kan men met een gunstige slag inderdaad deze wateren dan een andere loop verschaffen en wel een gedeeltelijke uitlaat naar buiten toe. Het systeem is kort geleden nog besproken en wel in Brits-Columbia. Ook hier dus geen noodzaak voor buskruit of dergelijke uitvindingen.

Het vallen van de muren van Jericho. Hier werd gebruik gemaakt van bazuinen of wel trillingen. Een ieder weet, dat trillingen onder bepaalde omstandigheden in staat zijn grote bouwwerken van hechte structuur te vernietigen. Indien u hierover nadere gegevens t.a.v. mogelijkheid wilt hebben, raad ik u aan in de eerste plaats na te gaan de klachten uit zekere delen van Londen, waar huizen scheuren door het geluid van overvliegende straaljagers, verder een verslag omtrent de maatregelen bij de brug in San-Francisco, waar bleek, dat bij een bepaalde frequentie het middendeel van de brug in trilling kwam en het metaal gevaar vertoonde te kristalliseren. Dan hebt u daar ook de verklaring, die volkomen logisch is en hoeven wij dus niet aan te nemen, dat Mozes gebruik heeft gemaakt van buskruit.

Zover mij bekend, kende hij wel verschillende explosieve middelen, maar zeker niet van een zodanige kracht, dat gestelde wonderen alle daarmee zouden kunnen worden verricht. Deze explosieve middelen waren een geheim van de priesters in Egypte, de priesterschap, waartoe Mozes heeft behoord.

Vraag: Welke betekenis heeft het getal 27?

Antwoord: De uitleg, die ik hier mag geven, is niet volledig. 27 is twee en zeven. De geuite God en mens, gezamenlijk 9, mens tredende voor God. Als zodanig kan het getal 27 een bewustwording betekenen, waarbij de mens zichzelf kennende, God leert kennen.

Vraag: Hebben menselijke leeftijden met 7-vouden bv. 21, 28, 56, enz. speciale kosmische betekenis?

Antwoord: Zij kan voor de mens een speciale kosmische betekenis krijgen. Dit staat echter in verband met invloeden, die gedurende zijn geboortuur op hem werkzaam waren. M.a.w.: de periode is niet precies in deze leeftijden vast te stellen, maar wel ongeveer en wel in verband met de persoonlijke bouw, zijn karakter en zijn geestelijke instelling. Over het algemeen zal echter de periode, wanneer zij eenmaal is vastgesteld, ca. 7 jaar zijn en zich voortdurend blijven herhalen. Er mag dus worden aangenomen, dat leeftijden met 7-vouden voor de mens in zijn leven een grote betekenis kunnen hebben en mogelijkwijze tot zijn kosmische bewustwording mee kunnen werken door bepaalde ervaringen.

Vraag: Hebben de Dode Zee-rollen nog gegevens aan he licht gebracht, waardoor het beeld van Christus, zoals dit geldt voor de theologen, enigermate gewijzigd is. Bv. wat betreft Zijn verhouding tot de Essenen?

Antwoord: Er zijn inderdaad een aantal gegevens die ernstig worden bestudeerd, daar meerdere interpretaties mogelijk zijn. Maar of deze in staat zullen zijn het gevestigde beeld betreffende de Christusfiguur plotseling en scherp te veranderen, betwijfel ik, daar men over het algemeen al deze gegevens niet zal publiceren. Het is dan ook goed hierbij op te merken, dat de publicatie van

de vertaling van de Dode Zeerollen niet volledig is. Jezus' verhouding t.o.v. de Essenen, zowel als Zijn vroeger leven werden in deze rollen inderdaad, zij het terloops hier en daar, aangestipt. Daarnaast zijn enkele interpretatiemogelijkheden geschapen voor enkele profeten.

Vraag: U kunt zich zo gemakkelijk verplaatsen. Is het u ook mogelijk een kijkje te nemen op de planeten? Indien mogelijk, kunt u iets hiervan vertellen?

Antwoord: In het komende jaar wordt een lezing gehouden over het leven op de andere werelden. Hierover kan ik tijdens een "Vragenrubriek" niet veel zeggen. De verplaatsing naar andere werelden en planeten is voor ons inderdaad mogelijk, maar wordt veelal niet gerealiseerd omdat onze eigen voorstellingswereld, plus toestand, (dit) slechts alleen voor studiedoeleinden nuttig zou kunnen maken. Diegenen onder ons, die inderdaad dit onderzoek hebben gedaan, zijn tot de conclusie gekomen, dat er in het AI meerdere reeksen van wezens zijn, die ongeveer op dezelfde trap als de mensheid (staan). Daarnaast zijn er grotere groepen in het begin van ontwikkeling, (die) dus lager staan dan de mensheid, en enige groepen in een hogere staat van ontwikkeling, dus (de) meerdere van de mens. Wanneer ik zeg hoger staan, bedoel ik hier niet technische ontwikkeling, maar bedoel ik hiermee morele ontwikkeling.

Vraag: Bestaat er een werkelijk verschil tussen kunst en scheppende kunst? Verricht een componist scheppende kunst en een toneelspeler niet?

Antwoord: Dat is een zeer moeilijke vraag. De toneelspeler vergelijkend met een componist lijkt mij heel moeilijk. Een componist creëert een melodie en een melodisch geheel, waarin hij bepaalde stemmingen en gevoelens wekt. Wanneer een herscheppend kunstenaar dit volledig juist uitvoert, wordt dus de gedachte van de componist volledig hernieuwd geboren. Een toneelspeler echter kan niet op deze wijze werken. Een goed acteur zal n.l. niet alleen rekening houden met de inhoud van zijn rol, maar bovendien met de inhoud van de zaal, niet alleen in verband met de kas. Want een acteur heeft in de eerste plaats in zich, wanneer hij een goed acteur is, om de figuur, die voorgesteld wordt, plus de problemen daarvan, zoals zij in eigen opvatting liggen en met de regisseur overeengekomen, duidelijk kenbaar te maken aan degenen in de zaal. Dit houdt in, dat een acteur veelal zijn persoon scheidt en deze dan laat handelen in de door de schrijver geschapen situaties. Dit houdt ook in, dat de figuur dus in een bepaald toneelstuk, door verschillende acteurs gespeeld, veelal een enigszins andere inhoud zou hebben en vaak geheel andere emoties bij de toeschouwer zou kunnen wekken.

Vraag: Wat zijn de voorwaarden of eisen, voor een patiënt om tot zelfgenezing te geraken? Komt dit in hoofdzaak door zijn denkvermogen?

Antwoord: Ik zou dit niet gaarne bevestigen. Het denkvermogen, zoals de mens dit op normale wijze ziet, omvat alleen het bewust denken. Een groot gedeelte van de ziekte-oorzaak en de weerstand tegen genezing liggen niet in het bewuste, maar in het onderbewuste denken. Als zodanig is dit niet mentaal bereikbaar voor de mens. Hij kan het niet in zijn directe bewuste wereld omvatten. Hij moet dus in de eerste plaats in zijn gevoelens op genezing gericht zijn. Dat het redelijk denkproces mede een rol speelt, is duidelijk. Om tot zelfgenezing te komen zal de patiënt - eerst en vooral - een buitengewoon sterk vertrouwen of geloof moeten bezitten. Dit kan op de geneesheer gericht zijn, een genezer, een kracht buiten de stof, etc. Uit dit vertrouwen zal hij moeten handelen, alsof de genezing al onderweg was en men zich dus inderdaad beter zal gaan gevoelen. Deze wijze van handelen stimuleert het genezingsproces in het lichaam. Is men daarbij bovendien in staat om zich te ontdoen van alle problemen en volledig te rusten gedurende enkele uren per dag, dan zal zowel door het lichaam zelf uit de omgeving opgenomen energie, als wel ook door de geest energie aan het lichaam toegevoerd worden. Deze versterking van zenuwkrachten en opbouwende activiteiten in het lichaam vergroot de mogelijkheid tot verdere genezing.

Vraag: Is het juist om bezwaren te hebben tegen reizen of arbeid op zondag, zoals Christelijke kringen en personen menen te mogen hebben op grond van de voorschriften in de Bijbel?

Antwoord: Wanneer ik mij goed herinner, heeft men Jezus vaak verweten dat Hij Zich niet hield aan de Sabbath door iemand op zondag te genezen, dan wel zich te verplaatsen op Sabbath. Dit is vergelijkbaar met de zondag. Met andere woorden: reizen, werken, trekken en spelen op zondag is dan te rechtvaardigen, wanneer men daardoor anderen niet nutteloos en nodeloos tot grotere arbeid en inspanning prikkelt of brengt, of dwingt, terwijl gelijktijdig bepalend zou zijn in hoeverre voor werkelijke arbeid geen directe behoefte bij anderen bestaat, en is het werken op

zondag m.i. niet uit de boze, wanneer er een werkelijk doel achter ligt. Echter het doelloos werken van anderen op een rustdag vergroten, lijkt mij niet geoorloofd. Ik meen verder, dat elke mens vrij moet zijn op zijn eigen wijze een rustdag door te brengen. Wenst zo iemand dus te reizen en is de reismogelijkheid inderdaad aanwezig, zal die ook aanwezig zijn zonder zijn reisbehoefte, dan meen ik, dat hiermede zijn reizen op zondag volledig valt binnen zijn eigen beleving en eigen werking. Hierbij mag ik opmerken, dat een rustdag niet betekent een dag van daadloosheid, maar een dag van ontspanning. Een dag van tegengestelde werking, waardoor men zich krachten vergaart voor de verdere arbeid van komende dagen.

Vraag: Martin Kojc poneert: daar de mens een onderdeel vormt van het geweldige plan van de Schepping, is ook zijn leven voorbeschikt. Alles, wat de mens zal overkomen, is al van de beginnen af vastgesteld,... Als deze stelling juist is, wat komt er dan terecht van de vrije wil van de mens?

Antwoord: Wanneer wij stellen, dat een scheppingsplan volledig klaar en duidelijk is, dan komen wij voor de vraag, of de Schepping een zich ontwikkelende Schepping is, of een bestaande Schepping. Volgens onze overtuiging hebben wij te maken met een bestaande en in zich volmaakte Schepping, die volledig een weergave is van de Wil van de Schepper op het ogenblik van de Scheppingsdag. Nemen wij dit aan, dan is er niet sprake van een verandering bij de mens, of hun verandering van omstandigheden, maar een verandering van bewustzijn en waardering. Nu is de mens in staat om zijn eigen belevingen, dus de wijze, waarop hij bepaalde delen van de Schepping benadert, die binnen zijn bereik liggen, plus de wijze, waarop hij deze ondergaat, volledig zelf te beheersen. Hij kan dus de betekenis van bepaalde voorvallen, van bepaalde toestanden, voor zichzelf volledig wijzigen.

Voorbeeld: Een mens, die de straat oversteekt en een automobilist, die met roekeloze snelheid nadert. Dan liggen naast elkaar, - elke mogelijkheid, immers, die voorstelbaar is, moet binnen de Schepping bestaan, dit is de eis van de volmaaktheid - o.a. de mogelijkheid: a. de mens wacht tot de auto voorbij is; b. de mens steekt over en loopt hard, zodat de auto rakelings langs hem passeert en de derde mogelijkheid, hij wordt door het voertuig geraakt en hierdoor gewond. Ik wil dan de variaties, die hierop mogelijk zijn, niet beschouwen.

Dan stel ik, dat alle drie de situaties bestaand zijn, maar of de mens - krachtens zijn bewustzijn - voor zichzelf die situatie realiseert, die voor hem aanvaardbaar is, volgens zijn bewustwording? Het is dus zijn vrije wil, of hij door een auto wordt geraakt of niet, of hij zich snel over de straat zal bewegen, dan wel wachten. De mogelijkheden bestaan, doch het menselijk bewustzijn heeft gekozen één van deze mogelijkheden voor zich als werkelijkheid te beleven. Dit impliceert, dat de vrije bewustwording een kwestie is van keuze, niet van vrij scheppen van toestanden. Verder impliceert het, dat de werkelijkheid, die voor allen gelijk schijnt, niet voor allen gelijk is, daar mensen elkaar ontmoeten, die verschillende mogelijkheden van beleving hebben gekozen en zo - onder schijnbaar gelijke voorwaarden - verschillende resultaten ervaren hebben. Conclusie: dientengevolge mag worden gesteld, dat de vrije wil van de mens zetelt in zijn bewustzijn, plus zijn vermogen om situaties volgens eigen instelling te beleven.

Vraag: Men hoort herhaaldelijk, dat bij contacten met gene zijde, zich demonische invloeden doen gelden en dat verschillende entiteiten, daarbij gebruik makend van schillen (astrale hulzen; Red.), proberen de mensen te bedotten en slecht te beïnvloeden.

Antwoord: Op het ogenblik, dat de persoonlijkheid, die doorkomt, voor u belangrijker is dan hetgene die persoonlijkheid brengt, terwijl uw eigen kritische vermogens stil staan, zodra een stem van gene zijde spreekt, is dit gevaar inderdaad aanwezig. Wij kunnen, helaas, niet ontkennen, dat ook demonische invloeden op velerlei wijzen trachten gebruik te maken van dezelfde mogelijkheden, die ook wij gebruiken.

Wij menen daarom, dat elke mens, die enigszins bewust wil leven te allen tijde kritisch zal moeten blijven, zijn eigen oordeel als beslissend zal moeten beschouwen t.o.v. elke openbaring van de geest. Ik mag hier echter aan toevoegen, dat degene, die iets verwerpt, omdat er mogelijk ook gevaren in schuilen, ongetwijfeld dwaas is. Dan zou u geen auto moeten rijden, zich niet op straat moeten begeven, u zult geen voedsel moeten kopen, dat door een ander is bereid, enz. U doet deze dingen, omdat het risico, dat daarin ligt, betrekkelijk gering is, dank zij het feit, dat het eigen oordeel hier bepalend is.

Degene, die deel neemt aan bijeenkomsten als deze, loopt daarmee dus een zeker risico. Het risico echter kan hij zelf dragen, wanneer hij, kritisch denkend, daaruit alleen voor zijn eigen geestelijke bewustwording die waarden put, die volgens eigen inzicht, geloven en denken, reëel verwerkbaar zijn en niet behoren tot mogelijke misleidingen. Op deze wijze kan de mens

gebruik maken van de gegevens, die ook aan gene zijde worden verstrekt en van gene zijde op uw wereld worden geprojecteerd, zijn eigen bewustwording verder uitbreiden dan normaal, gezien het feit, dat het standpunt van iemand, die niet in de stof verkeert, vaak een geheel andere zal zijn, dan dat van een stofmens. Hierdoor ontstaat een beter overzicht over de werkelijke betekenis der dingen.

Vraag: Waar komen de vliegende schotels vandaan? Wat is het doel van hun bezoeken aan onze aarde?

Antwoord: Ik mag de aandacht erop vestigen, dat er uitvoerige verhandelingen hierover zijn gegeven. Kort gezegd, zeer veel van hetgeen men vliegende schotels noemt, is van aardse oorsprong. Hierbij worden o.a., dus ook reële luchtvoertuigen als vliegende schotels betiteld, die op aarde hun bron vinden. Daaronder behoren verschillende raketten, en raketvoertuigen op hoge hoogte. Daarnaast verschillende voertuigen, die een speciale vleugelvorm hebben als de deltawing, de z.g. vliegende pannenkoek, de vliegende vleugel, e.d. Verder behoren hieronder vele illusies, ontstaan door de behoefte om waar te nemen. Daarnaast bestaan werkelijke luchtvoertuigen van buitenaardse oorsprong, die inderdaad een sferoïde vorm hebben (bolvormig; Red.). Hun bases zijn veelal gelegen op Mars en Venus, maar zij komen zelden geheel in deze kleine voertuigen op deze afstand. Zij behoren meestal als een soort reddingsboten bij grote moedervoertuigen, die zich meestal op redelijke afstand van de aarde bewegen en daar tijdelijk in een baan blijven cirkelen. In de eerste plaats is hun doel over het algemeen ongeveer hetzelfde gevoel als wanneer u naar Artis gaat ... In de tweede plaats om vast te stellen welke gevaren er heersen op aarde voor eigen toestand; in de derde plaats ook soms poging tot zendingswerk, dat echter zeer zorgvuldig wordt voorbereid. Diegenen, die het zendingswerk doen, beschikken over andere mogelijkheden en (zullen) dus slechts zelden in stoffelijke voertuigen zich binnen de aardatmosfeer bewegen.

Vraag: Waar andere sterren blijkbaar bewoond zijn, zijn die bewoners dan mensen als wij en staan zij hoger of lager dan wij in ontwikkeling, beschaving enz.?

Antwoord: Een deel van deze vraag was al beantwoord. Sterren zijn niet bewoond, alleen planeten. Op sterren kunnen wel wezens leven, maar deze zijn zodanig verschillend van de mens, dat er geen enkele vergelijkingsmogelijkheid, noch qua denken noch qua vorm, bestaat. Op de planeten leven wezens, die aangepast zijn aan de condities van de wereld, waarop zij bestaan. Mensvormige zijn er dus niet zeer veel. Humanoïde rassen zijn niet overheersend in het Al. Degenen, die humanoïde zijn, zijn nog steeds aangepast aan de eigen ontwikkeling van hun planeet en kunnen o.a. dan organisch, in huidskleur en grootte e.d. zeer aanmerkelijk verschillen van wat op aarde normaal heet. De andere rassen behoren soms zelfs tot civilisaties en beschavingen, die u zich niet voor kunt stellen, daar (een) geheel andere basis van ademhaling, leven, (stof)wisseling e.d. op planeten kan heersen, dan zuurstof-koolstof, die nu eenmaal hier op aarde bestaat.

Vraag: Is incarnatie of reïncarnatie op andere sterren, - zo zij bewoond zijn - mogelijk? Op welke gronden geschiedt dit dan, welke motieven zijn er voor om dit te doen?

Antwoord: Reïncarnatie op een andere wereld zal over het algemeen dan plaats vinden, wanneer de eigen wereld niet voldoende mogelijkheden biedt tot het beleven van wat men als noodzaak in zich gevoelt, terwijl gelijktijdig die mogelijkheid elders wel en voldoende bestaat. Dit komt echter niet vaak voor, gezien het feit dat het bewustzijn omtrent stoffelijke zaken en kwaliteiten nu eenmaal op een aards begrip opgebouwd is en dus een volledige hernieuwde opvoeding in stoffelijke zaken noodzakelijk blijkt op elke andere wereld, voordat men in staat is zich in die wereld in te leven en deze bewust te beleven. Dit betekent, dat in veel gevallen iets wat op de wereld met een incarnatie kan worden afgedaan, op een vreemde planeet meerdere incarnaties zou kunnen eisen. De oorzaak is over het algemeen een zoeken naar een uiting van eigen geestelijke behoefte in de stof. Het resultaat van een geestelijke bewustwording die in geest zodanige remmen ondervindt, dat zij niet alleen geestelijk verder kan gaan.

Indien er geen vragen meer zijn, dan rest mij alleen nog u over te dragen aan de laatste spreker van deze avond voor Het Schone Woord. Ik dank u voor uw aandacht en uw gehoor. Goedenavond vrienden.

HET SCHONE WOORD

NIETS VERANDERT OF STERFT, ZONDER HET WETEN EN BEWUSTZIJN VAN HET AL.

Sombere klokken,
de klepelende klanken,
die klinken het einde
van 't aardse bestaan
en een scheiding
voor altijd
met het vallen der aarde.
Want zo is op aarde
de sombere waan.

Maar zie rond u het leven.
Eén van de mensen
een deel der mensheid slechts,
is heengegaan
en alle menszijn kan het weten,
ook al verblindt stoffelijke waan hen,
zijn zij de eenheid haast vergeten.

Zie naar de plant, die bloeit
en brengt een schoonheid zonder eind,
die hare kleuren rankt en twijnt
met de gouden luchten.
Maar komt de herfstwind somber
met zijn zuchten en zijn kou,
de bloem sterft af.
Er blijft slechts rouw.

Toch is die bloem niet omgegaan,
tenonder zonder meer.
De aarde weet en komt de zomer,
zij schenkt die glans ons
telkens weer,
schenkt ons die kleur, die bloem.

Gij, die treurt,
gij, die zoekt
en zelve niet weet,
wat gij zoekt
in eeuw'ge tijd.
Ik zeg u:
Geschreven staat in het Al,
dat gij uw wegen verder schrijdt
en eens de ban gebroken wordt,
die bindt u aan de stof.

Stijgt uwe ziel dan juichend op
en geeft de hemel lof.
De aarde weet,
de stof beseft,
dat gij zijt heengegaan,
want dat gij eenling zijt,
in het leven slechts alleen,
dat, mensenkind, is waan.
Waan en niets meer.

Zoals de blaren vallen,
geel en droef
in herfstetijd.
Zo gaat de stof ten gronde,
doch blijft de geest in eeuwigheid.

De boom bestaat,
het is de boom, die weet.
deel der levende kracht,
die Al kent, niet vergeet.
Het blad is voor heden heengegaan,
maar morgen reeds zal het nieuw gaan groenen.
Zo kan de boom zich wel verzoenen
met blad, dat welkt,
en stervend valt.

De mens begrijpt niet alle dingen,
maar kan toch weten:
Als een boom rijst het leven,
koppelend hemel en aarde.
Al, wat betekenis heeft,
al, van enige waarde,
in geestelijk of aards bestaan,
is één met hemel,
is één met God,
uit beiden voortgekomen.
Zoudt gij dan van een eenzaamheid,
van eenzaam sterven dromen?

Ik zeg u
Alle ruimt, alle tijd weet,
wanneer een mens omkomt.
Zo gij dan niet weet,
waarheen gij moet gaan
om te beseffen de eenheid van alle bestaan.
Ik zeg u geloof,
zoek diep in uw hart,
zoek daar naar uw God.
Uw eenzaamheid tart het lot misschien,
erkent niet de ware Kracht.
De Kracht, die ik, ik dien en erken.

De ware Kracht is de levende Kracht,
die uit alles ademt, beleeft.
Het is het Leven zelfe,
dat u tijdelijke vorm
en u gestalte geeft.
Het is het Licht, dat schittert,
door het hele bestaan.
Licht, dat uiteindelijk draagt
uwe ziel, ontvreemdt aan de waan,
op naar andere oorden,
Eulysische velden,
met andere dromen,
andere gestalten,
andere Goden,
nieuwe gedachten en andere helden.

En gij? Gij kent die wereld niet,
kent nog niet dit bestaan,
maar weten kunt gij dit:

Niets kan ten onder gaan,
waar het heel de wereld kent
en heel de wereld het
ook in zich bevat.

Want al, wat leeft,
is één akkoord, één klank
van het wonderlijke woord,
dat was in het begin,
dat uitklinkt in het eind.

Zo zijt gij, uw leven, uw streven, uw kracht,
vervlochten met des Heren wond're Kracht.
Zo zijt gij één met al, wat leeft,
wat streeft
en sterft.
Gij zijt het, die de Oneindigheid beërft,
maar ook gij zijt het,
die zult opgaan in ander bestaan.
Gij blijft dezelfde, altijd,
want het Leven is uw wezen
en toch de Kracht,
waaruit gij zijt ontstaan.

Deel van de Volmaaktheid zijn wij en blijven wij. Daarom kan ik in deze zin het eens zijn met het opgegeven citaat.

Geen blad wordt geel zonder dat heel de boom het weet. Wij nu zijn de bladeren van de boom des levens, de kleine krachten, uit de Grote Kracht geboren.

De Kracht, die ons kent en in ons leeft, kan ons misschien prijsgeven in de ene vorm, doch zal ons doen herrijzen in de andere. Wanneer ik u thans huiswaarts zend, doe ik dit met het woord:

Alle leven is één en Eén is alle leven.

Goedenavond, vrienden.
(Verkort)